

KA3 Verba auf -μι und Wurzelpräsens

	Indikativ Präsens	Imperfekt	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv/ Partizip
	<i>δεικ-νῦ-/ δεικ-νῦ-</i>					
	<i>zeige</i>	<i>zeigte</i>			<i>zeig!</i>	<i>zeigen</i>
1. Sg.	δείκ-νῦ-μι	ἐ-δείκ-νῦ-ν	δεικ-νύ-ω	δεικ-νύ-οι-μι	δεικ-νύ-ναι	δεικ-νύ-ναι
2. Sg.	δείκ-νῦ-ς	ἐ-δείκ-νῦ-ς	δεικ-νύ-ης	δεικ-νύ-οι-ς		
3. Sg.	δείκ-νῦ-σι	ἐ-δείκ-νῦ	δεικ-νύ-η	δεικ-νύ-οι-σι		
1. Pl.	δείκ-νῦ-μεν	ἐ-δείκ-νῦ-μεν	δεικ-νύ-ωμεν	δεικ-νύ-οι-μεν		δεικ-νύς, -νύ-ντος
2. Pl.	δείκ-νῦ-τε	ἐ-δείκ-νῦ-τε	δεικ-νύ-ητε	δεικ-νύ-οι-τε		δεικν-νύσα, -νύσης
3. Pl.	δεικ-νύ-ᾱσι(ν)	ἐ-δείκ-νῦ-σαν	δεικ-νύ-ωσι(ν)	δεικ-νύ-οι-εν		δεικ-ύν, -νύ-ντος

	Indikativ Präsens	Imperfekt	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv/ Partizip
	<i>δεικ-νῦ-</i>					
	<i>werde gezeigt</i>	<i>wurde gezeigt</i>				<i>gezeigt werden</i>
1. Sg.	δείκ-νυ-μαι	ἐ-δείκ-νύ-μην	δεικ-νύ-ω-μαι	δεικ-νυ-οί-μην	δεικ-νυ-σθαι	δεικ-νύ-σθαι
2. Sg.	δείκ-νυ-σαι	ἐ-δείκ-νυ-σο	δεικ-νύ-η	δεικ-νύ-οι-ο		
3. Sg.	δείκ-νυ-ται	ἐ-δείκ-νυ-το	δεικ-νύ-η-ται	δεικ-νύ-οι-το		
1. Pl.	δεικ-νύ-μεθα	ἐ-δεικ-νύ-μεθα	δεικ-νυ-ώ-μεθα	δεικ-νυ-οί-μεθα		δεικ-νύ-μενος
2. Pl.	δεικ-νυ-σθε	ἐ-δεικ-νυ-σθε	δεικ-νύ-η-σθε	δεικ-νύ-οι-σθε		δεικ-νυ-μένη
3. Pl.	δεικ-νυ-νται	ἐ-δεικ-νυ-ντο	δεικ-νύ-ω-νται	δεικ-νύ-οι-ντο		δεικ-νύ-μενον

	Indikativ Präsens	Imperfekt	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv/ Partizip
	<i>ὀ-νι-νη-/ ὀ-νι-να-</i>					
	<i>nütze</i>		<i>Wurzelpräsens</i> <i>ebenso: ἴστημι stelle, πίμπλημι fülle, πίμπρημι zünde an</i>		<i>nütze!</i>	<i>nützen</i>
1. Sg.	ὀ-νί-νη-μι	(ὠ-νί-νη-ν)	ὀ-νι-νῶ	ὀ-νι-ναίη-ν	ὀ-νι-νά-ναι	ὀ-νι-νά-ναι
2. Sg.	ὀ-νί-νη-ς	(ὠ-νί-νη-ς)	ὀ-νι-νῆς	ὀ-νι-ναίη-ς		
3. Sg.	ὀ-νί-νη-σι	(ὠ-νί-νη)	ὀ-νι-νῆ	ὀ-νι-ναίη		
1. Pl.	ὀ-νί-να-μεν	(ὠ-νί-να-μεν)	ὀ-νι-νῶ-μεν	ὀ-νι-ναῖ-μεν		ὀ-νι-νάς, -νάντος
2. Pl.	ὀ-νί-να-τε	(ὠ-νί-να-τε)	ὀ-νι-νῆ-τε	ὀ-νι-ναῖ-τε		ὀ-νι-νάσα, -νάσης
3. Pl.	ὀ-νι-νάσιν	(ὠ-νί-να-σαν)	ὀ-νι-νῶ-σι(ν)	ὀ-νι-ναῖ-εν		ὀ-νι-νάν, -νάντος

	Indikativ Präsens	Imperfekt	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv/ Partizip
	<i>ὀ-νι-να-</i>					
	<i>genieße</i>		<i>Wurzelpräsens</i> <i>ebenso: ἴσταμαι stelle mich, πίμπλαμι fülle mich, πίμπραμαι brenne</i>		<i>genieße!</i>	<i>genießen</i>
1. Sg.	ὀ-νί-να-μαι	ὠ-νι-νά-μην	ὀ-νι-νῶ-μαι	ὀ-νι-ναίη-ν	ὀ-νι-νά-σθαι	ὀ-νι-νά-σθαι
2. Sg.	ὀ-νί-να-σαι	ὠ-νί-να-σο	ὀ-νι-νῆ	ὀ-νι-ναίη-ς		
3. Sg.	ὀ-νί-να-ται	ὠ-νί-να-το	ὀ-νι-νῆ-ται	ὀ-νι-ναίη		
1. Pl.	ὀ-νι-νά-μεθα	ὠ-νι-νά-μεθα	ὀ-νι-νῶ-μεθα	ὀ-νι-ναῖ-μεν		ὀ-νι-νά-μενος
2. Pl.	ὀ-νί-να-σθε	ὠ-νί-να-σθε	ὀ-νι-νῆ-τε	ὀ-νι-ναῖ-τε		ὀ-νι-να-μένη
3. Pl.	ὀ-νί-να-νται	ὠ-νί-να-ντο	ὀ-νι-νῶ-νται	ὀ-νι-ναῖ-εν		ὀ-νι-νά-μενον

	Indikativ Präsens	Imperfekt	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv/ Partizip
	<i>δυνα-</i>					
	<i>kann</i>	<i>konnte</i>	<i>Wurzelpräsens</i> <i>(Akzent im Konjunktiv und Optativ zurückgezogen)</i>		<i>könne!</i>	<i>können</i>
1. Sg.	δύνα-μαι	ἐ-δυνά-μην	δύνω-μαι	δυναί-μην	δύνα-σθαι	δύνα-σθαι
2. Sg.	δύνα-σαι	ἐ-δύνω	δύνη	δύναι-ο		
3. Sg.	δύνα-ται	ἐ-δύνα-το	δύνη-ται	δύναι-το		
1. Pl.	δυνά-μεθα	ἐ-δυνά-μεθα	δυνώ-μεθα	δυναί-μεθα		δυνά-μενος
2. Pl.	δύνα-σθε	ἐ-δύνα-σθε	δύνη-σθε	δύναι-σθε		δυνα-μένη
3. Pl.	δύνα-νται	ἐ-δύνα-ντο	δύνω-νται	δύναι-ντο		δυνά-μενον

	Indikativ Präsens	Imperfekt	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv/ Partizip
	<i>ἐπιστα-</i>					
	<i>verstehe</i>	<i>verstand</i>	<i>Wurzelpräsens</i> <i>(Akzent im Konjunktiv und Optativ zurückgezogen)</i>		<i>versteh!</i>	<i>verstehen</i>
1. Sg.	ἐπίστα-μαι	ἠπιστά-μην	ἐπίστω-μαι	ἐπισταί-μην	ἐπίστα-σθαι	ἐπίστα-σθαι
2. Sg.	ἐπίστα-σαι	ἠπίστω	ἐπίστη	ἐπίσται-ο		
3. Sg.	ἐπίστα-ται	ἠπίστα-το	ἐπίστη-ται	ἐπίσται-το		
1. Pl.	ἐπιστά-μεθα	ἠπιστά-μεθα	ἐπιστώ-μεθα	ἐπισταί-μεθα		ἐπιστά-μενος
2. Pl.	ἐπίστα-σθε	ἠπίστα-σθε	ἐπίστη-σθε	ἐπίσται-σθε		ἐπίστα-μένη
3. Pl.	ἐπίστα-νται	ἠπίστα-ντο	ἐπίστω-νται	ἐπίσται-ντο		ἐπίστα-μενον